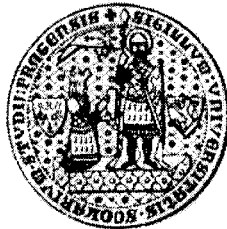

UNIVERSITAS CAROLINA PRAGENSIS

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta sociálních věd
Smetanovo nábřeží 6
110 10 Praha 1
Telefon 222 112 111

Institut politologických studií

PhDr. Petr Just
U Kříže 8-10
158 00 Praha 5
Telefon: 251 080 260, 251 080 261
Fax: 251 080 265
E-mail: just@fsv.cuni.cz

Posudek oponenta bakalářské práce **Transformace politického systému v Československu 1989-1992**, autorka: Kateřina Nohejlová, ÚPOL FF UK, letní semestr 2007/2008

Bakalářská práce Kateřiny Nohejlové pojednává o formování československého politického systému od listopadu 1989 do rozpadu Československa v roce 1992.

Určité připomínky bych měl už ke struktuře práce. Chápu zařazení teoretické části I., zařazení podbodů 4 už je ale z hlediska tématu práce zbytečné. Rovněž chápu, že se autorka snažila zasadit práci do určitého časového kontextu (část II.), nepokládám však za nutné jít až k formování československého státu. Pro účely tématu práce bych šel nejhluběji do období normalizace, ale klidně bych vynechal i to. Část III., která je vlastním tématem práce, by si zasloužila možná rozdělení do více větších celků namísto mnoha kratších kapitol. Jako jedna z možností (nikoli jediná!) se nabízí dělení na tři bloky: (1.) od listopadu 1989 do voleb 1990, (2.) 1990-1992, (3.) od voleb 1992 do rozpadu ČSFR.

Pokud jde o vlastní obsah, v teoretické části se mohla autorka rozepsat více a neomezovat se jenom na přepis z několika publikací. Druhou část – jak jsem zmiňoval v úvodu – bych razantně zkrátil, proto se k jejímu obsahu nebudu ani blíže vyjadřovat.

Pokud jde o jádro práce, je vlastně jen popisem událostí, které ovlivňovaly československou politiku, politický vývoj a politický systém ve zkoumaném období. Věcně k němu nemám – až na pár níže zmíněných výjimek – námítky, dokázal bych si ale představit méně povrchní zpracování. Paradoxně naopak v některých pasážích by klidně neškodilo vypuštění příliš detailní informace, která čas od času z toho více-méně povrchního textu ční, ale ne vždy se jedná o relevantní informaci. Například věta, že „program manifestace byl zhotoven tzv. operační komisí, později se používal název krizový štáb“ (s. 33) nepřináší informaci, která by byla pro práci nezbytně nutná a nepostradatelná.

Nerozumím příliš tomu, proč je na s. 26 většina jednoho z odstavců dána do závorky. Obecně autorka dává příliš často texty do závorek, což čtenáři trochu komplikuje čtení. Efektivnější a pro čtenáře přijatelnější by bylo buďto standardní zařazení těchto vět ze závorek do textu nebo – jsou-li pouze doplňkem – jako poznámku pod čarou. Určitou pochybnost vyvolává text na stranách 28-29. Autorka do svého textu vložila text z internetových stránek totalita.cz, které sice jako zdroj uvádí, dokonce i text označuje uvozovkami a itálikou, ale naprosto nezvládla práci s tímto textem a jeho zasazení do bakalářské práce. Nelze přeci bez jakéhokoli uvedení či uzavření včlenit do vlastního textu zničehonic text jiný. Od s. 34 dole do s. 40 nahoře je pak práce postavena buďto na výčtu bodů a kroků OF / VPN nebo na seznamech odvolávaných a jmenovaných ministrů.

UNIVERSITAS CAROLINA PRAGENSIS

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta sociálních věd
Smetanovo nábřeží 6
110 10 Praha 1
Telefon 222 112 111

Institut politologických studií

PhDr. Petr Just
U Kříže 8-10
158 00 Praha 5
Telefon: 251 080 260, 251 080 261
Fax: 251 080 265
E-mail: just@fsv.cuni.cz

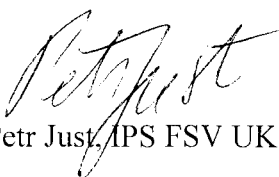
Na s. 41 autorka nejprve seznamuje s volbou nového prezidenta (29.12.), ale až v následujícím odstavci se věnuje událostem, které tomu předcházely (první vlna kooptací, volba A. Dubčeka předsedou Federálního shromáždění). Na s. 42 je chybně interpretována role dohodovacího výboru: sám výbor nebyl ustavován k tomu, aby sporný zákon namísto sněmoven odsouhlasil, měl jen v případě sporů mezi sněmovnami připravit kompromisní verzi, ale tu přeložit zpátky sněmovnám k novému hlasování (viz čl. 44 ústavního zákona č. 143/1968 o československé federaci). Vývoj mezi volbami 1990 a 1992 je omezen v podstatě jen na události spojené s rozpadem Občanského fóra, navíc opět jen velmi povrchně. Na konci je ještě zmínka o rozpadu VPN, ale ze slovenského pohledu byla neméně důležitou událostí i transformace KSS na SDL. Vůbec dění uvnitř KSČ – KSČM – KSS by zasloužilo v práci více prostoru.

Skutečně získalo HZDS ve volbách 1992 „hlasy 68 % voličů“, jak autorka píše na s. 58. A skutečně to bylo proto, že Slováci „důvěřovali jejím politikům“? Rovněž je škoda, že není uveden zdroj u informace, že „s ODS sympatizovalo 52 % voličů“ (s. 58). Václav Klaus neměl v červnu 1992 pravomoc pověřit Jana Stráského sestavením federální vlády, maximálně mohl Stráského doporučit prezidentu Havlovi a ten učinil pověření (s. 61). Na téže straně autorka zaměňuje Českou národní radu a Slovenskou národní radu za Českou národní stranu a Slovenskou národní stranu.

Práce s literaturou by rovněž mohla být pečlivější. Autorka sice v textu odkazuje, ale s odkazy docela šetří. Používá-li autorka formu odkazů přímo v textu (nikoli v poznámce pod čarou), bylo by lepší citovat zkráceně. Například místo zdlouhavého (Suk, Jiří: Občanské fórum, listopad – prosinec 1. díl – události, s. 8) by úplně stačilo (Suk 1997, s. 8), jak je běžné v odborných textech. Navíc některé části stojí jen na jedné či dvou publikacích. Jinak se jí podařilo nashromáždit k tématu relevantní literaturu. Jinak po formální stránce autorce občas přeskakují velká a malá písmena (např. federální shromáždění, s. 12).

Závěr: I přes uvedené výhrady **doporučuji** bakalářskou práci **k obhajobě** a navrhuji hodnocení mezi stupni **velmi dobře – dobře** (v závislosti na průběhu obhajoby).

V Praze dne 31. května 2008

Petr Just, IPS FSV UK